

1955

ნან. ი. კოქიაშვილისა

— ვინა თქვა, მთა მთავ არ შეხვდებოლ..

ს ი ა ნ ბ ი

№ 13 გამომცემლობა „კომუნისტი“ წელი XXXIII. 1955

ფასი 2 მან. თბილისი ივლიძის ქ.

უარყოფითი მხარე

— რატომ იწუნებ იმ ქალი-
შვილს?
— არ მოვწონვარ და ეს უკვე
მისი უარყოფითი მხარეა.

ფანტასტიკური მოთხრობები

გულუბრყვილო უპიტიხვა

თბილისის ვაგზლის საბაქნო ბილეთების სალაროზე სახელდახელო განცხადება გაეკრათ: „დღეისათვის პერონის ბილეთები მთლიანად გაყიდულია“. ტაქსების გაჩერებასთან გადაწყვიდელები ათ შაურად ყიდდნენ მანეთიან საბაქნო ბილეთს.

— ვის ხვდება ამდენი ხალხი?—ჰკითხა კონდუქტორმა ტრამვაიში შემოსულ მგზავრს.

— თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელები ჩამოდიან მოსკოვიდან, თასი ჩამოაქვთ...

ეს მოხდა ივლისში

— ცივი წყალი გაქვთ?

— კი, ბატონო, ინებეთ...

— ...ვაიმე, კბილებო... რას ჰგავს ეს, ამხანაგო, როდის გითხარით ასეთი ცივი დამისხით-მეთქი, მომეცით ჩქარა საჩივრის წიგნი!

80.000 კმ რუსთაველის პროსპექტზე და

უეცრად...

სახეაწითლებული მილიციელი ტელეფონ-ავტომატის კიოსკში შევარდა. სანამ ნომერს აკრეფდეს, იქნებ მოეცა წროთ და გაცნობოთ, რომ დღის 12 საათი იყო.

— ალო, ალო, განყოფილება? ამხანაგო მორიგე, ახლავე წამოდით, ჩქარა, ჩქარა, ყველანი წამოვიდნენ. დიახ, დიახ, მილიციის უფროსსაც აცნობეთ: რუსთაველის პროსპექტზე არც ერთი უსაქმური ახალგაზრდა არ ჩანს! ჩქარა, ჩქარა, თორემ მერე აღარ დამიჯერებთ!

რა მოეჩვენათ?

რიგში ჩამდგარი მგზავრები თითო-თითოდ შედიოდნენ ტროლეიბუსში*).

მაგეზლარა ელექტროავტომატი

მეშვიდე სართულზე წყალი შეწყდა.

ოციოდე კვარტალის მოშორებით. ქალაქის კომუნალურ განყოფილებაში ელექტროავტომატმა წითელი სინათლე აანთო.

მორიგე მექანიკოსმა გაბრაზების ნიშნად თავი გააქნ-გამოაქნია, მერე დაამთქნარა და მარმარილოს დაფაზე რალაც მანქვალი გადაატრიალა.

ოციოდე კვარტალის მოშორებით. მეშვიდე სართულზე, წყალი კვლავ წამოვიდა.

ნებატყვა დედისა

ლამის ათისნახევარი იქნებოდა. როცა ფოსტალიონმა დააკაკუნა. ელენემ კარი გააღო და იქვე გადაიკითხა ქუთაისი-დან გამოგზავნილი დეპეშა. ქალიშვილი სწერდა: „დედა, დღეს ახალი კინოფილმი გადის, ჩემი ამხანაგები მიდიან ათი საათის სეანსზე და ნება მომეცი მეც წავიდე. გკოცნი. მზია“.

ელენემ პასუხი დაწერა და ფოსტალიონს გაატანა. მზიას ძალიან მოეწონა ახალი კინოფილმი.

ილ. ყიფიანი

* ნიანგის შენიშვნა: ფანტასტიკური მოთხრობა: „რა მოეჩვენათ“, — ყოველგვარ ფანტაზიას აღემატება. ეს ნაწარმოები შემთხვევით გამეპარა, რისთვისაც ბოდიშს ვიხდით.

ხაიმა ელაშვილი საანგარიშოს აწკაპუნებს, გაფლანგვის ჯამი გამოჰყავს და უღვაშებში ილიმება.

— არა, ხაიმა დაგენაცვლოს, ვითომ რა მინდაო? მაშ მომხსნეს, ჰა! — ნაწყვეტ-ნაწყვეტად ამბობს ხაიმა და კვლავ ილიმება.

ვითომ რა მინდაო? — დასძენს იგი, — ამაში ახალს რას ვხედავო? — მამას მოხსნის — შვილს დანიშნავს, მორჩა და ვათავდა! წკაპ-წკუპ...

ხაიმამ გაფლანგვა შეაჯამა და ისეთი თანხა მიიღო, რომლისთვისაც საჩხერის რაიკავშირში გამფლანგველებს პასუხისგებაში კი არ აძლევენ, არამედ გამგის თანამდებობიდან თანაშემწედ, ე. ი. შვილის ადგილზე ჩამოაყენებენ ხოლმე და მის ადგილს კი შვილს უბოძებენ — ნასაც მადა აქვს, ისიც „კაციოა“.

როგორ? კაცმა გაფლანგოს, ბოროტ-მოქმედება დაუმტკიცდეს და დასჯის მაგიერ — ჩამოაყენონ? — იკითხავთ თქვენ.

თქვენი რა მოგახსენოთ და, ხაიმა ელაშვილი კი უღვაშებში იმიტომ ილიმება, რომ იცის როგორც ხდება ეს ამბავი საჩხერის რაიკავშირის სისტემაში.

არა გჯერათ? ისე გამოდის, რომ ცოცხალი ფაქტები უნდა მოვიყვანოთ. მაშ სწენა იყოს და გაგონება:

საჩხერეს ისევე, როგორც სხვა რაიონებს, აქვს რაიკავშირი, რაიკავშირს — სავაჭრო წერტები, სავაჭრო წერტებს ჰყავთ პასუხისმგებელი გამყიდველები. გამყიდველებს კი — თანაშემწეები.

— მერე ამაში ახალს რას ხედავთო? — იკითხავთ ისევე თქვენ.

ვხედავთ, ვხედავთ და, აი, სახელდობრ რას:

საჩხერის რაიკავშირის სავაჭრო ქსელში, სხვა ქსელებისაგან განსხვავებით, პასუხისმგებელ გამყიდველებად ბევრგან მუშაობენ უმთავრესად მამიკოები, ხოლო მათ თანაშემწეებად კი — შვილიკოები. ეს, როგორც ჩანს, კადრების „შზადყოფნის“ მოსახ-

რებით უნდა ხდებოდეს, რადგან გაფლანგავს თუ არა „მამიკო“ წერტის ქონებას, ჩამოაყენონ ის თანაშემწის ადგილზე და მის მაგიერ — თანაშემწე შვილიკო დანიშნონ. მაშ როგორ, ქსელის მუშაობა ხომ არ უნდა შეფერხდეს? თუ ვინიციობაა ღმერთი გაწყრა და შვილიკომ მამიკოს ხელობა გაიმეორა (ფაქტები კი ლაპარაკობენ, რომ ისინი იშვიათად როდი იმეორებენ ამას საჩხერის რაიკავშირის სისტემაში!), მაშინ ადგებიან და მამა-შვილს ერთად გაათავისუფლებენ, თითქოს ამით შეაგონებდნენ: ალალი იყოს, წადით, თქვენი ნაარმალი მამაშვილურად გაიყავითო!

კიდევ ფაქტები დავასახელოთ? დავიწყით იმავე ელაშვილისაგან:

საჩხერის სავაჭრო მოედანზე ფართლის მალაზიის გამგედ ხაიმა ელაშვილი გახლდათ. შეაჯდა მხარზე ეშმაკი და კაი თანხა გააფლანგვინა. მოხსნეს ხაიმა და შვილის ადგილზე, ე. ი. თანაშემწედ ჩამოაყენეს, გამგედ კი მისი ყოფილი თანაშემწე შვილიკო დანიშნეს. აცალეს. ახლა იმან გაფლანგა და მხოლოდ ამის შემდეგ მამა-შვილი ერთად, სიამტკბილობით გაათავისუფლეს.

არგვეთის მალაზიის გამგედ ხაიმა თეთრუაშვილი მუშაობდა. მომხმარებლების მოტყუებისათვის ნასაც შვილის ადგილი „გაუცვალეს“, გამგედ კი, რა თქმა უნდა, მისი შვილი დანიშნეს. ახლა ის დაიჭირეს მომხმარებლების მოტყუებაში და...

— მამა-შვილი ერთად ხომ არ გაათავისუფლესო? — იკითხავთ.

დიახ, სწორედ ასე მოხდა!

რაიკავშირის ფქვილის საწყობის გამგედ მორდება სეფიაშვილი მუშაობდა. თანაშემწედ — შვილი ჰყავდა. მორდება ყალთაბან-

დობისათვის მოხსნეს, გამგედ — შვილი დანიშნეს. შვილი მარტო ხომ ვერ იმუშავებს? მოდით, გახურებული ვაჭრობის დროს ნახეთ: „მოხსნილ“ მორდებას თეთრი წინსაფარი აუფარებია, ციბრუტივით ტრიალებს, შვილს შველის, უკარნახებს, „ასწავლის“.

თან მხედველობაში ისიც მიიღეთ, რომ მორდება სეფიაშვილს ამასწინან-

დელი გამფლანგველობისათვის 10 წლის პატიმრობის „ატესტატი“ აქვს გულის ჯიბეში.

ახლა ბუტულა შალელაშვილი იკითხეთ: მომხმარებელთა მოტყუებისათვის მას სასამართლომ მსჯავრი დასდო. აქეთ გაძვრა, იქით გაძვრა შალელაშვილი და სულ ცოტა ხნის შემდეგ ისევ „თავის ადგილზე“ მოველინა მომხმარებლებს. ასევე „დაემართა“ მას პურის სავაჭრო წერტში.

რაო? ეს ყველაფერი გაუგებარიოთქვენ ამბობთ?

განა ის კი გასაგებია, რომ საკომეურნეო ბაზარზე ნოქრები სავაჭრო ფარდულებს აშენებდნენ, ხოლო მათგან ამ ფარდულებს საჩხერის რაიკავშირი „მამასისხლად“ ქირობდეს და სეზონის განმავლობაში იმაზე მეტ ქირას იხდიდეს, რომლის ნახევარი არც კი დასჭირდება თვით ფარდულების აგებას?

გავიხსენოთ თუნდაც „ხელმოკლე“ მეწაღე მ. კაპანაძე, რომელსაც თბილისში, საჩხერესა და ს. ქორეთში ორსართულიანი სახლები აქვს წამოჭიმული და ამავე დროს საჩხერის ბაზარზე არა ერთი ფარდული ქირითა აქვს რაიკავშირის ექსპლოატაციაში გაშვებული!

და, საერთოდ, რამდენი რამ არის აქ გაუგებარი, რაც საჩხერის რაიკავშირის სისტემაში, რატომღაც გასაგებად მიაჩნიათ ზოგიერთებს?

აი, თურმე რატომ ილიმება ხაიმა ელაშვილი უღვაშებში.

ზაკსალანი

უხუბრთის გულშემაგვიანი თაგრის სალაქოსთან

ნაზ. ირ. ვარდელაძისა

— დუბლშემადგენლობა თუ მონაწილეობს დღევანდელ სპექტაკლში, ათი ბილეთი მომეცით.

ნა ა. გახაშაიძის

—ღვიძა მსუნაჲ, ღვიძამ შუმოგოთავაჲ, ერთი დანაყრება ხორბალი მასხებო, იმ შერეინებულმა კოლ-
მურანებმა მარცხალად აღარ დაგვიტოვესო...
—ახაა ღვიძაშენსე, ხომ ვეუხნებოდე, ჩვენსკენ გადმოდი, მაგ თავგაჯდომარის ხეიმი ვერ გაიხარებ-მეთქი!

მელამს რომ მივადგე და ალანს ვაძაბებდი, ზურგის უკან სურამს მიმტაცა აფლი. უმეორად ვაფიქრებდი: ზნებ-
აბლადღვი ძლიერად წარმტაცო ეჭვმა აღანსა ველი. როგორც
მადლიან მყენა იგი...
და რაჲც ვეუღ დავდი ვეხი, რაჲც ხელი შევებ იმს,
ასაკუ შირადი ვერ ვაძინებდი, ვაძინებდი მოვდი; ველი კი არა,
პირილს ველი... ზურს თავადებდი ზურგს დავხრათ თავი,
თავის თავსკენ იწვევდი კომანდის დროს ახლოს. თორემ,
მერსი ხანგადავ!

ერთი სიტყვი, ჩანდობისაგან გახრებულს მუ დაშვებ.
შორგან კომანდისი, ვარდამაღლი დროის მელნობს
ქალბურთელებს ვაძინებდი.
—ღვიძა, ჩანელი თან წამოვიტოლო!— მიიხარა მან სიკლით
და უხს ვაძინებდი ამბობდა ჩემ ადგილსკერ კალსს ცუხად ვა-
ძაბდა. —წვიდო, ვაძინებდი საცობის.
თრგუნდ ვეღად ვიყინებ. კომანდისე ადვილი ხუთ წუთს
არ ვასული, რომ კომანდის შევდი.
—გერ, მობილო, ამაზე კარგი საცობელი ვინმეა! წა-
მოვადგინებ და ლეტიან მინახვს.
ვეუხრებოდე ღვიძა ჩამალეოთი უანსი. სიტყვი და ხედ-
რის: კალი თრგუნს დამიძრებოდე ვაძებ.
ცუხად მოვიდებოდე.

დათმობილი მშობნი

შობებზედათ, ქვეს ქვეს ვერ მოსიხებო და, ძლიერად რომ
გწილდით ზურს, მანამ თხუბი ურბოდე ერთი ღვიძა (მგა-
ლილ უანსი). სანამ მას ჩაიძვ ვარჩიო მუ (მადლიან, თმადღვი-
მსა) არ ვაძინებოდე თავის პირველად მელნობისობად.
დაბა, ზურგის ამ კანონს მიუხრებდა, რომ უფროსი ჩაიო-
ნის სულ უკანასი კოლმურების თავგადასობებ. მანამდე-
ლი დღეებ ვაძინებდი მელნობისობად და თვის არ იტყებო-
დათმობის მელნობის ვაძინებდი ვანს.
ვეუხრებოდე უკანაშეუღ სხვან. მობლადებდა ვეანის პირი
ლუღს და შევებდი ტრანკორი. მივსება სანოილ კაცი და ლუღს
ხედილი ვადავადებდი.

ზედუღილი უკანაშეუღსე მკიან. მიუტოვდებდა კომანდის
ხედილი ლუღს და შევებდა კომანდის. მივსება სანოილ კაცი და
კომანდის ვა რომ მივსენ, ლღს ნაწიერად დათმობდა.
სენსა და მკისი კი, წესი-ს უკანაშეუღსე უცუდილი. როგორც ვიანს
აბლადგინებდი ამბობდა, უანსი ლღებისაგან ვაძინებოდე ვიანს
რაილი ვივდი: ახლა რომ ქვეს ვაძინებოდი, უმეორადღვი წა-
ვდებდი რომ მივსენ, ლღები ისე აბრუნებდი თავს მიწადი-
წვიდოთ აბრუნებოდი ვეუღ სკრდობს უკანაშეუღსე. თმადღვი
რომ არ სხრებდა. ისეთი.

ახლა ამ აბლადგინების ვადავადებოდი ვინადადებდა მისცენ
შორგან ორგინისაჲს—კარგიფხვდ ქვეს მტრებთან თავი ახე-
რონ. უკანაშეუღსე თავი აჩრდილ ვეუღ, უმეორადღვი ნაკეთი ვა-
დამან და აბლადგინებდი ქვეს კარგიფხვდობი ამბობდობდა მ-
წვიდნ. მანამდე, ვეუღს ხედავდი იტყებოდას იწვევდი ამ-
ხანის უკანაშეუღსე მტრს დახსენებოდა... მერსი მას სულადასიალი
ამაზე უკანაშეუღსე არ იტყებოდა თავს.

დახანდობილი მადლობისი

მართალი, ბუნებისე ვამახსენია.
წარმოადგინებ, რომ უფროსი ჩაიონის ვინისის მეს-ის
ხონის რომღვი კოლმურების, რომღვი მოდობი მტრთან
თვრებდა მანამდე მივსენოდე. მიწადღვი კომანდისი ღვიძა
მე-როგორც უღვი აბრუნებდას მოვების სახედავნი—სურსი სავ-
სეა!

დუ... უკანაშეუღსე დიმიტა მტრად სახრებდა. ლანდობის
და სახედავნი დიმიტო მოვების მტრად სახრებდა...
ისე იტყებოდა!

უკანაშეუღსე უკანაშეუღსე მანამდე, უცუდა და ჩან-
ობის უმეორად... მივსება, ნაწიერად.

მოვების, როგორც იქნა, ვადავადებდი სახრებდა და მან-
ქანა კლე მისკისი. მანამდე ახლა ახლად... იტყებდა. ახლად,
ახლად მანამდე და ზედი ზედი ვაძინებოდი. ვაძინებოდი მოვების
ბილილი და უკლე შეივდებდი ტყეში!

—თვენი უკანაშეუღსე, ბუნებისე არა ვაძინებ, მასსებო!

და თუ შევხვართა წესი კოლმურები არიან აღმინდა, მა-
შინ შორგან ვინისის მტრებთან იქ ხეწონის და შედარის
შეუღდ მადღვი ნაწიერად ხეწი. მან ჩა მან მეს-ის დარტკორ-
მარ არ მისცენ ბუნობი, მან ვაძინებდი მანამდე კომანდის
ვაძინებდი. ამას კი, თავისი რეგ, უანსი ვაძინებდა და ხორბალს
დღი დაყარებდა მოვება. მისე უხედავდ კანონს და კოლმურ-
ნობათა მანამდე მეს-ის მტრის მანამდე.

მართალი მოვების ხეწილი ვაძინებოდი ვიანს კომანდის
მართალი, თუ შევხვართა წესი კოლმურები არიან აღმინდა, მა-
შინ შორგან ვინისის მტრებთან იქ ხეწონის და შედარის
შეუღდ მადღვი ნაწიერად ხეწი. მან ჩა მან მეს-ის დარტკორ-
მარ არ მისცენ ბუნობი, მან ვაძინებდი მანამდე კომანდის
ვაძინებდი. ამას კი, თავისი რეგ, უანსი ვაძინებდა და ხორბალს
დღი დაყარებდა მოვება. მისე უხედავდ კანონს და კოლმურ-
ნობათა მანამდე მეს-ის მტრის მანამდე.

მართალი მოვების ხეწილი ვაძინებოდი ვიანს კომანდის
მართალი, თუ შევხვართა წესი კოლმურები არიან აღმინდა, მა-
შინ შორგან ვინისის მტრებთან იქ ხეწონის და შედარის
შეუღდ მადღვი ნაწიერად ხეწი. მან ჩა მან მეს-ის დარტკორ-
მარ არ მისცენ ბუნობი, მან ვაძინებდი მანამდე კომანდის
ვაძინებდი. ამას კი, თავისი რეგ, უანსი ვაძინებდა და ხორბალს
დღი დაყარებდა მოვება. მისე უხედავდ კანონს და კოლმურ-
ნობათა მანამდე მეს-ის მტრის მანამდე.

საკრამინის უანსი, ანუ მისე აბრუნებისი

—ღვიძო, მისეაღვი ვარჩიო ღვიძა!
—ჩა მანამდე დღეებ ვაძინებოდი რომ არ დავიბოძებ,
კარგი ღვიძა ვაძინებოდი.
—მე, ნეტავი მანამდე დავიბოძებ, მოსიცილი და კაცი მანამდე არა
ვცდები, ვე უკლე წამიძრებდი მოვების სახელს.
—მე, მათი, ჩემი შორგან მანამდე მანამდე ვინისის ვინისის
სახელის სახედავნი სახედავნი. არაფერა ახლა, დარჩა ისე ვინ,
თორემ, სახედავნი კომანდისე უმეორადღვი ვანს მანამდე აღმ-
დამა და დავიბოძებ ვაძინებოდი.
—ერთი მუც მისეა კალი... მანამდე ნახავი, როგორც
ვეღვილი!—შეხედი, უმეორადღვი ღვიძა ვინაშეღვი...

ჩანკობინა, კოლმურები იმეზავი. აბლადგინებდა-ღვიძა სავსე
კაცს კოლმურები ვინაშე!
დასარბი იმ დღეს წარმოებდა, რა დღეს კოლმურების
მანამდე ბუნობი შევსავდა. იი, აბლადგინებდი კი ვერ დას-
დობა ბუნობი, ღვიძაში ნუ დასკობ, თორემ, სახლს ვეიარ დათ-
თავებდი ამბობდი, აბლადგინებდი ვერავინ ვაძინებდი. აბლადგინებდი
და ვეუღდ ვინაშე ღვიძა ვინაშე, მანამდე რომ არ ვადავადებოდი:
ახლა კი ამბობდი მოვების, რომ სახელის სახედავნი
აბრუნებოდი. ჰგავდა მოსიცილი... დღი სახედავნი ვაძინებდი.
უკანაშეუღსე მტრის ვაძინებდი, ნაწიერად: ერთი მუც მოსეა მო-
სიცილი, რომ უხედავდ ვაძინებდა დღი სახედავნი ვაძინებდა. ჩა
უხედავდა და აბლადგინებდა. რომ კოლმურების ამ ცუხ
დღეებში თითო წუთში ვაძინებდა ორად დღისა ვაძინებდა.
წინ, სავსე მანამდე ორადღვი. მანამდე სახედავნი ვერ ვაძინებდი.
უკანაშეუღსე უკლე, რომ კოლმურების მოვების—
ვიარე აბლადგინებდა. ამასე მკინდა მოსიცილი, ვინაშე მისი
განგებობულ ღვიძა ვინაშე ამ მოსიცილი არ შევსავდა. იწ-
ვედებდა უმეორადღვი ვინაშე. მანამდე კი ამბობდა ჩემი
შეუღსე ვერ ბაღლი, კოლმურებისა ჩა უნდათ ბილის ამ
„აბლად“ მოსიცილი კალი ვაძინებდა, ვადავადებდა მოვების-
და ამასივინა „აბლად“ სახედავნი ავანობს—5 წლის მანამდე-
რომა, რაღა ვაძინებდა ვიარე... ვადავადებდა მოვების, მოსიცი-
ლი, ახლა თვითონი არ ვაძინებდა კოლმურების: ათე უმეორად-
გარე აბლადგინებდა, ამ სახედავნი კომანდის თვითონივე, აბლადგინ-
ებდა. არა და: უანსი ვანს!—უკლე ვიარე... ვეუღ ვადავადებდა:
ვიარე აბლადგინებდა უკანაშეუღსე უკანაშეუღსე მოვების
შობადღვი სახედავნი სახედავნი. როგორც კოლმურების ცუხებდა წა-
რომა მოვების სახედავნი კომანდის თვითონივე ვადავადებდა.
მანამდე მოვების უნდა მოვები. ვადავადებდა და ახლა მანამდე დღეებში:
როგორც ეს ვადავადებდა აბრუნებდა იქნა...

ამას დღეებულ ღვიძა!— ასე ვინაშე ვინაშე ვინაშე.
მანამდე ვინაშე ვინაშე ამ მოსიცილი ვადავად-
ებდა აბლადგინებდა, რომღვი მანამდე თუ ვადავადებდა მოვ-
ებისა, როგორც ვინაშე ამ უკანაშეუღსე უკანაშეუღსე.

„აბლად“ და „აბლად“

—ნეტავი შენ, სავსე არა ვაძინებ, რომელი ვინაშე მანამდე
თავგადავადებდა... მისეაღვი დავიბოძებდი კომანდის და მისეაღვი
კალი ვაძინებდი!

—ღვიძა, ღვიძა კომანდის აბლადგინებდა ღვიძა სახედავნი კოლ-
მურების ვინაშეღვი. კომანდის მართალი, დავიბოძებდი წაღვი
ვადავადებდა და ვეუღდ ვინაშე. მანამდე ვინაშე ვინაშე ვინაშე
მანამდე ვადავადებდა, უარი თქვა სახედავნი მოსიცილი... წაღვი
ვადავადებდა წაღვი ვინისის მეს-ის, რაღა და დღეებულ მისი
შეუღსე სახედავნი არ იყო.

—მოსიცილი ჩემი... აგი თვენი კომანდის. რაც ვინაშე, ის
უკანაშეუღსე!

—ჩემი კომანდის შენი არ არის!— უსადავადებდი ვინაშე.
ერთი სიტყვი, ვინაშე მანამდე თვე და ვადავადებდა წაღვი და
ჩემი სახედავნი ვინაშე ღვიძა ვინაშე ვინაშე ვინაშე მანამდე
ნაწიერად მანამდე მანამდე დღეებში და ისე ვინაშე ვინაშე.
„ერთი შესაყარა ვინაშე კი მოსიცილი“ ვადავადებდა მანამდე
მანამდე ვინაშე ვინაშე ვინაშე ვინაშე ვინაშე. „10 სახედავნი
დღეებში დავიბოძებდი მოსიცილი ადამა—უწარი ზღვიცა...“
კომანდის 3 სახლს ვადავადებდა.
უკანაშეუღსე „მანამდე“ პოლიტიკა კონდა ვინაშე.

ისე ვინაშე და დღეებულ აბლანს ველი. ახლად მტრს მო-
ჩანს კოლმურების კომანდის და ტრანკორების. უკანაშეუღსე
ვეუღდებდა მანამდე იყო, რომ ხელისივით აბრუნებდა აბლანს
ვინაშე ამ წუთს უკანაშეუღსე სახედავნი მოვების, და როგორც მოვ-
ადგინებდა ზოგი მანამდე, ჩემი ხელს უკლებს ამ აბლანს, და-
ღვიბნებდა. თმადღვი, ის ხელისივით დროებითა, ისევე უკანაშეუღსე
კალი. კალი ისე ხელისივით ვინაშე: კოლმურების თავგადავადებდა
მანამდე ცოხების მანამდე მანამდე ჩანობა და ჩა შევსავდა ამ
ჩანობის ტრანკორ!

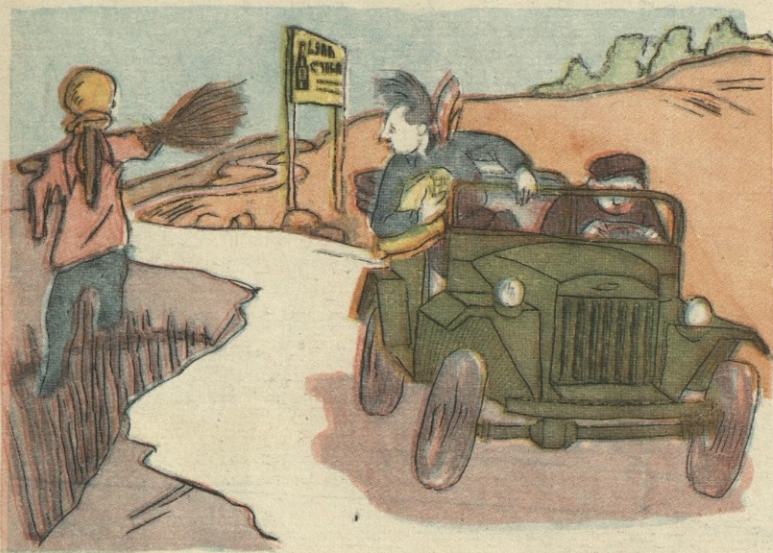
აგერ, ჩა მანამდე ვინაშე მანამდე მანამდე მანამდე. ახლად სულ
მკითხავდი თვითონივე და საკოლმურები კალი იმე-
ინებდი ეს აბლადგინებდა მოსიცილი. ვადავადებდა მანამდე.

—მოქალაქე, რატომ ჩამოხვედით უკანა ბაქნიდან?
—იმიტომ, რომ წინა ბაქნიდან ავედი.

ნახ. გ. ფირცხალავასი

— აქ კი ჩვენი სამკერვალო არტელის რეკლამა დაუდგამთ.

ინგლისელები ამერიკელების შესახებ

სიკვამლითა კვამლით

ოკეანის გემი ნიუ-იორკის ნავსადგურში შედიოდა, გემბანზე მდგარმა ამერიკელმა მის გვერდით მყოფ ფრანგს სიამაყით დაანახვა თავისუფლების ქანდაკება. ფრანგმა შეხედა მონუმენტს და მცირე დაფიქრების შემდეგ უპასუხა:

—დიახ, ჩვენშიც ბევრია ცნობილ მიცვალებულთა ძეგლები...

გაუპაზო იაფი

ამერიკელი მსახიობი ქალი ნიუიორკელი ვეჟელის კანტორაში შევიდა და ვეჟელს მიმართა:

—მე მსურს ქმარს გავეყარო.

—კეთილი, —უპასუხა ვეჟელმა. —მიზოდეთ სამასი დოლარი და ახლავე დავიწუებ პროცესს.

—სამასი დოლარი?! —წამოიძახა მსახიობმა ქალმა, —არა, გეთაყვა, უფრო იაფი დამიჯდება მისი მოკვლა: ამისათვის ჩემგან ასორმოცდაათ დოლარს მოითხოვენ...

მატყუარა ბარბანოზა

ამერიკულ პატარა ქალაქში შემთხვევით ჩასულ მღვდელს თხოვეს გაეხსნა საქველმოქმედო ბაზარი. ცერემონიის დამთავრების შემდეგ მღვდელმა ბაზარი მოიარა და გაცხუნებული დარჩა... ახალგაზრდა ქალიშვილების საოცარი ჩაცმულობით.

—რა უწესობაა! —უთხრა მან მეზობელს, —აი, მაგალითად, ის ვინ არის, შეხედეთ, პირში სიგარეტგაჩრილი, თმაშეკრეჭილი, აკაბიწებული შარვლით... ვაჟია თუ გოგონა?

—რასაკვირველია, გოგონაა, —უპასუხა მეზობელმა, —იგი ჩემი ქალიშვილია.

—ოხ, მომიტევეთ! —სასწრაფოდ ბოდიში მოიხადა მღვდელმა, — რას ვიფიქრებდი, რომ თქვენ მისი მამა იქნებოდით.

— მამა როდი ვარ, — უპასუხა მოსაუბრემ, — მე მისი დედა ვახლავართ.

კიდევ მოდის შესახებ

ერთხელ ჰოლივუდელმა ცნობილმა მკერავმა განაცხადა, რომ ბოლოს და ბოლოს მან აღმოაჩინა არსებითი განსხვავება თანამედროვე ქალიშვილებსა და ძველი დროის ქალიშვილებს შორის.

—წინათ, —თქვა მან, —როდესაც ახალგაზრდა ლედის არაფერი ეცვა, იგი ჩვეულებრივად ცდილობდა არავის ჩვენებოდა. ახლა კი, თანამედროვე მისს რაც უფრო ნაკლებად აცვია, მით უფრო მეტად ცდილობს ხალხს დაენახოს...

ჰოლივუდის სამყენი

ლოს-ანჯელოსის ცნობილი ექიმი სალამოთი გამოაღვიძა ტელეფონის განუწყვეტელმა ზარმა. რეკდა ჰოლივუდის ცნობილი ვარსკვლავი, მისი მუდმივი პაციენტი მსახიობი ქალი.

—ექიმო, —მოისმა ტელეფონის ყურმილში აღელვებული ხმა, —სასწრაფოდ მოდიეთ, ჩემი ქმარი ავად არის და დარწმუნებული ვარ, ბრმა ნაწლავის შეტევა აქვს.

—დამშვიდდით, ძვირფასო, —მშვიდად უპასუხა ექიმმა, —თქვენს ქმარს ბრმა ნაწლავი ჯერ კიდევ შარშან ამოვაქერი. არ გამიგონია, ვისმეს ორი ბრმა ნაწლავი ჰქონოდა.

—ეს შეიძლება არ გაგეგონოთ, —გაბრაზდა მსახიობი ქალი, —მაგრამ ის კი, ალბათ, გაგებული გექნებათ, რომ ზოგიერთ კინოვარსკვლავს შეიძლება ერთზე მეტი ქმარი ჰყავდეს!

როგორ იხერხებოდა
როგორ იხერხებოდა
და როგორ ჯერ
იხილ ნაყინი
15 მანეთი

— მეფეთ, ბიძიკო, ამ წუწუნს, ორძელი გინდათ? სამი ძელი იყოს!
ტაიჭი გინდათ? ავერ ტაიჭი!

სულ არ ვაპირებდი ლექსის დაწერას, ვიდრე სარკმელთან და მთაწმინდას გავცქეროდი. უცებ... წკრრ... დაიძახა მეზობლის თანჯარამ და მინა მარილივით დაიფშვინა.

„და გული ჩემი როგორც მინა დაიმსხვრა ისე“, დაიბადა სტრიქონი. ოპო, შეიძლება ლექსი დავწერო. მივუჯექი საწერ მაგიდას. ლექსი ცალმხრივი სიყვარულის ხაზით განვაფიქრებ. „თუ გამიმეტებ თავს მოვიკლავ, ძვირფასო, მყისვე“. კარგია, რითმაც არის, შინაარსიც. საქმე გართულდა: პირში ჩავიდე კალმისტრის ბოლო. მარცხენა ხელი თავზე შემოვიდე და ოდნავ მოკუტუღი თვალებით კერში ავიხედე. ჭერი აჭრელებულიყო ნაწვიმარის ყვითელი ლაქებით. გამიჩნდა ასოციაციები: ყვითელმა ლაქებმა ავღარი მომაგონეს, ავღარმა — ღრუბელი, ღრუბელმა — წვიმა, წვიმამ — ცრემლი. ამოვიოხრე და შემდეგი სტრიქონი დავწერე: „და თვალთა ჩემთა ცრემლთა დენა დალაქავს ლოყებს“. უცებ — წკრრ... დაიძახა თანჯარამ და ჩემი მინაც მარილივით დაიფშვინა. წამოვხტი, გავყავი თავი იქ, სადაც წუთის წინ მინა იყო და რას ვხედავ, პატარა ბიჭი შურდულით ხელში თავქუდი მოგლეჯილი გარბის. დავაპირე გამოვიდებო, მაგრამ პოეზიამ თავისი გაიტანა, ახალმა სტრიქონმა ადგილზე გამაქვავა: „და შურდულივით გავარდებო ქუჩაში მოყმე“. ზოგი ჭირი მარგებელია, მაგრამ ზედმეტი არაფერი ვარგა. ხუთჯერ დაიძახა წკრრ... ჩემმა შუშაბანდმა იმ საღამოს. რას უნდა მერჩოდეს, ვფიქრობდი, და თვალთ ბიჭს დავეძებდი, ის კი არსად ჩანდა. ალბათ იცის, ლექსებს რომ ვწერ, ვადავწყვიტე ბოლოს. ლექსი ასე დავამთავრე: „სულა ბოროტო, გარეთ გამო, ნუ მემალები“.

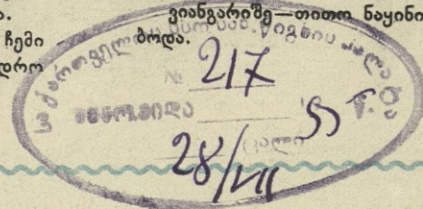
დილით ჯერ კიდევ „მაწონი-მალაკო“ არ იყო დაძახებული, რომ მინების ჩამდგმელი დაბარებულივით მოადგა ჩემს შუშაბანდს და ქვემოდან შემომოლინა:

- აკოშკა-შუშებიი!
- ამოდი, თუ ძმა ხარ! — გადავძახე.
- ამოვიდა, გახედა შუშაბანდს და კმაყოფილმა 32 კბილი გამოაჩინა:
- თითო აკოშკა 15 მანეთი, სულ 75 მანეთი! ცუდად გავბდი.
- იმ საღამოს, მიუხედავად იმისა, რომ ლექსს აღარ ვწერდი, ფანჯრები მაინც ჩამიმტვრიეს. დილით კვლავ მოვიდა „აკოშკა-შუშები“, კვლავ 75 მანეთი წაიღო, და აივსო მოთმინების ფიალა.
- იმ სახლის კუთხეში დავუდარაჯე, სადაც ჩემი დამლუბველი მელოდებოდა. არ გასულა დიდი დრო და გამოჩნდა, მოზიდა შურდული და...

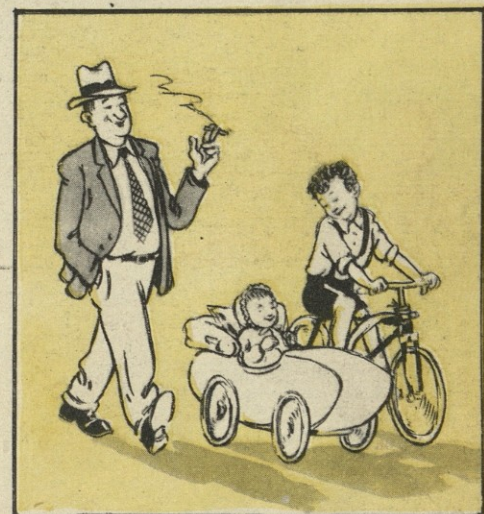
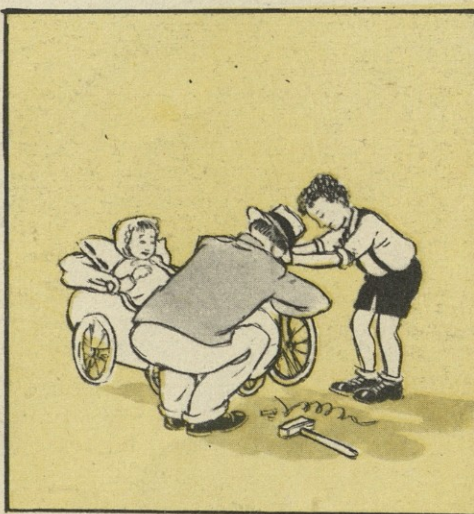
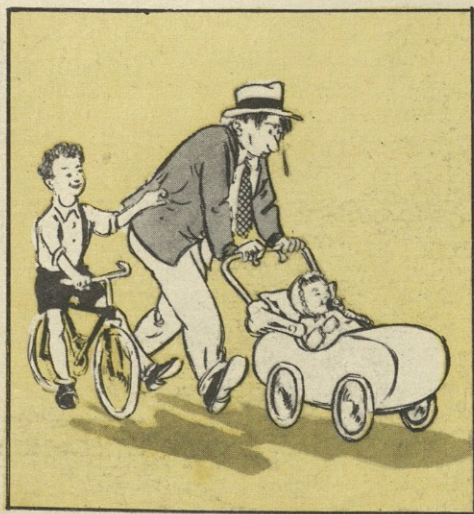
— პაიტ, სად წამიხვალ! — ვტაცე ხელი ყურბში, ზღვის ღონიდან საკმაო მანძილზე ავწიე, ცოტა ხანს ასე გავაჩერე და ხელი გავუშვი.

- ვაიმე დედა!
- აბა, წამოდი ჩემთან!
- ძია, გამიშვი რა, მეტს აღარ ვიზამ.
- მეტს რაღას იზამ, შუშაბანდი აივნად გადამიტყე! წამოდი მილიციაში.
- არ მინდა მილიციააა!!!
- სიჭკვი, რატომ მიმტვრევ ფანჯრებს!
- სულ იმ „აკოშკა-შუშების“ ბრალია, ძია, ის მეუბნება რამდენ ფანჯარასაც გატეხავ, იმდენ ნაყინს გიყიდისო.

ვიანჯარიზე — თითო ნაყინი 15 მანეთი მიჯდებოდა.

ჯანსი დახმება

უტექსტო ხუმრობა ანდრო კანდელაკისა

რედაქტორი — ვახტანგ ჭელიძე.

სარედაქციო კოლეგია: აკ. ბელიაშვილი, ო. გიგინეიშვილი, ვ. თორდუა, კ. ლორთქიფანიძე, ს. ფაშალიშვილი, გ. ჯაშვი.

თბილისი. სატირიკო-ჰუმორისტული ჟურნალი „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 8-10-49.

გამომცემი: № 13, ხელმოწ. დასაბ. 18/VII-1955 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/2, 0,5, ნახ. ფურც. 137. „ზარია ვოსტოკას“ სტამბა, რუსთაველის პროსპ. 42, შეჯ. № 1225 უფ. 05687 ტირ. 25.000

თაგინუფაჲ აგვირუჲჲ ზიდაღაზი ინგლისის პირველთაჲთ

გულეუნი მამარჯვება მოიკლავა ლონდონის კულტურის

